

Emmerling Gábor (1956–2024)

„Tisztelt Gyászoló Csailád, Kedves Marietta, Barátok és Ismerősök! Kedves Erdész Kollégák, Évfolyamtársak, Egyesületi Tagtársaink!

Megrendülten, fájó szívvel állunk itt. Az Országos Erdészeti Egyesület, valamint

évfolyamunk, az 1980-ban végzett erdőmérnökök közössége nevében búcsúzom Emmerling Gábor Bedő-díjas erdőmérnöktől, volt tagtársunktól, évfolyamtársunktól és nagyszerű barátunktól! Kegyetlen a sors, hogy ilyen korán elvette Öt!

A pótolhatatlan veszteség fájdalmában osztozunk. Egyesületünkért, szakmánkért és közösségünkért oly sokat tett, igazi társunkat kísérjük most utolsó evilági útjára.

Gyászoljuk Gábort, aki életének 68 esztendejéből négy és fél évtizeden át volt a OEE kiemelkedően aktív és eredményes tagja, két ciklusban a Székesfehérvári Helyi Csoport titkára, évekig a Fakereskedelmi Szakosztály köztisztviselője álló képviselője. 2019-től haláláig az OEE Díjbizottságában tevékenykedett.

Pályafutása a kezdetektől hűségesen kötődött a VADEX Mezőföldi Zrt.-hez és jogelődjeihez, az erdőgazdaság kapcsolatszerkezetéhez, értékeinek gyarapításához.

Idén szeptemberben lesz éppen fél évszázada annak, amikor megismertem Gábort. Ekkor vonultunk be együtt Szegedre, előfelvételi sorkatonai szolgálatra. A kaszárnyaélet 11 hónapja megmutatta mindannyiunk valódi arcát. Gábor emberségből és barátságból is jelesre vizsgázott a leendő évfolyamunk előtt!

A közös élmények (és megpróbáltatások) Sopronban folytatódtak. Az egyetem évek alatt az évfolyamtársak között szoros kötelékek, soha el nem múló barátságok alakultak ki. Nyitottak voltunk minden újra, megtanultuk értékelni, tisztelni és segíteni egymást.

Gábor (alias Emu) az évfolyam egyik meghatározó személyisége lett. Rengeteg élmény köt össze bennünket: gyakorlatok, vizsgák, tanulmányutak, szakestélyek, éjszakába nyúló beszélgetések mélyítették el a barátságunkat. Közös soproni emlékeink az itt búcsúzó évfolyamtársak mind-egyike a szíve mélyén őrizi.

Ezek hosszú sora egészen a balekhétig nyúlik vissza. A „balekátverés” egyik stációján együtt toltuk a nagyecenki kisvonatot – mert a firma azt mondták, hogy elromlott a mozdony... Később együtt kaptunk súlyos megrovást a kötelező mezőgazdasági munkáról való hiányzásért, pedig mindent megtettünk, hogy a mulasztást igazolni tudjuk... A tanulmányi vadászatokon pedig nem lőttünk semmit – bezzeg a magasarángú vendégek!

Gábor korán erő személyiség volt, aki köreinkből az első között indította el önálló és felnőtt életét. Már egyetemista-

ként egymásra találtak *Köbler Marietta-val*, aki a felesége és életre szóló társa lett. Együtt építették az évfolyamunk közösségét Sopronban, majd segítettek azt összetartani az egész pályafutásunk során. Legutóbb 2018-ban Soponyán, közösen szerveztek nekünk örökre emlékeztetés, háromnapos találkozózt.

Mi abban az időben voltunk diákok, amikor az Egyetem ismét kinyílhatott a selmeci szellemiség felé. Gábor jeleskedett az Alma Mater örökségének ápolásában is. Érdemeket szerzett abban, hogy a hagyományaink tisztelete kitörölhetetlenül belénk vésődjön.

Gábor frissen végzett mérnökként, 1980-ban lett az OEE Székesfehérvári Helyi Csoportjának tagja. Itt haláláig kitartott. A csoportélet alakítója volt, 1994 és 2002 között, két cikluson keresztül titkári tisztséget töltött be. A taglétszám kiemelkedő szintet ért el az általa szervezett programok vonzerejével. Személye meghatározó volt a Helyi Csoport tevékenységének országosan elismert kiterjesztésében.

Számos rendezvény és tanulmányút szervezését vállalta fel. Hatékonyan ápolta a Helyi Csoport és az erdőgazdaságok, szakmai szervezetek kapcsolatait. Szellemisége meghatározó erővel hatott a környezetre. Civil szervezetek, önkormányzatok, iskolák és pedagógusok közösségeit állította a magyar erdészet ügye mellé.

Nevéhez fűződik az *Erdészeti Kerekasztal*, melyben a kollégák változatos helyszíneken, számos alkalommal cserélhettek eszmét. Egyik fő szervezője volt a 2000. évi, nagy sikerű mezőföldi Vándorgyűlésnek.

Közéleti tevékenysége, életpályája, a nevéhez fűződő rendezvények színvonala az Egyesület keretein belül és kívül egyaránt elismerést arattak. Beválasztották a *Magyar Mérnöki Kamara Agrár Tagozatának* elnökségébe. Szaktudását, konszenzusteremtő képességét kollégái és partnerei méltán tartották nagyra. Példaadó munkásságáért Egyesületünk 2015-ben Bedő Albert-emlékéremmel tüntette ki.

Kedves Gábor, Kedves Emu! Igaz ember és nagy formátumú szakember voltál, Firma a legjavából! Fájdó a veszteség és nagy az űr, amit magad mögött hagytál! A szellemi örökségedet megőrizzük és ápolni fogjuk. Példaként állsz mindannyiunk előtt! *Sobasem feledjünk! Nyugodj békében!*

Kiss László

Lenár György Miklós (1941–2024)

Gyuri Bácsi 32 évig dolgozott Pálházán. Hol kisvonattal, hol busszal vagy autóval utazott korán reggel, így az újhelyiek alig ismerték. Édesapám is az erdőgazdaságnál dolgozott, jó barátságban voltak. Em-

lékezések a szüretnek és a húsvéltól való csolkodások. Gyerekkoromtól ismerem, felnőttként is szeretet, és tiszteletteljes volt a kapcsolatunk. Mindig mondta: Zolikám! Milyen büszke lenne most Rád édesapád!

1941. június 22-én született Sátoraljaúj helyben. A Lenár család gyökerei Lengyelországba nyúlnak vissza. Édesapja, Lenár János Bodrogszerdahelyen volt iskolaigazgató. A kitelepítés elől menekülve Sátoraljaúj helyre, a Bajza utcába költöztek a nagyszülőkhöz. A futballpálya szomszédsága mindkét Lenár fiú további életére nagy hatással volt.

Általános iskolai tanulmányait Mádton folytatta, ahol édesapja az általános iskola igazgatója. Nagyon szerette Mádót, még most is vannak ott és itt is barátai. Egy alapítvány létrehozásával bátyjával együtt 15 éven keresztül támogatta a mádi jó tanuló és jó sportoló gyerekeket.

A Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1959-ben, ahol az iskolai futballválogatott középpályása. Negyedikes volt, amikor az akkori NB III-ban is játszott. Az országos középiskolák bajnokságon 2. helyezést ért el a gimis csapattal. 1959-ben a Soproni Erdőmérnöki Főiskolán folytatta tanulmányait, ami 2 év múlva egyetem lett. Pályaválasztását nagyban befolyásolta egykori gazdatiszt nagypapája, akivel az erdőt járta. Lenyűgözte a Long erdő csodája és az újhelyi hegység láncolata. Szorgalmasan tanult, de a fociról sem feledkezett meg. A Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán a tanulással mellett szintén középpályás az egyetem csapatában.

1964-től 2003-ig a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság és annak jogutódjainál töltött be különböző beosztásokat. 1964-ben Sárospatakon erdőművelési műszaki vezetőként évente 100 hektár nyárerdőt telepítettek a Bodrogházaiban.

1970-ben megnősült, felesége Zambon Anicéta általános iskolai tanár. Komoly, nyugodt, békés természetű nagyszerűen kiegészítette Ani néni vidám, temperamentumos mivolta. Nagyon büszke volt Gyuri és Zsuzsa gyermekeire és négy fiú unokájára, akikkel együtt focizott, játszott, megszerettette velük a természetet.

1970-71-ben Miskolcon, a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Ládi Faipari Üzemének üzemvezetője, de szíve hazahúzta Zemplénbe. Nyugdíjba vonulásáig a Pálházai Erdészet műszaki egységének vezetője, majd erdészeti igazgatója. Itt az erdészeti munkákon kívül magas és mélyépítéssel is foglalkozott, és az erdei vasút vasútüzemvezetője is volt. Helyi sportkörtől elnöki tisztséget is betöltött.

Szakmai tudását kiküldetések, pályázatok és ösztöndíjak elnyerésével Németországban, Ausztriában, Olaszországban, Franciaországban, Svédországban, Szlovéniában és az Egyesült Államokban bővítette. Erdőgazdálkodással, vadászattal és a kisvasúttal foglalkozó publikációi az Erdészeti Lapok, Az Erdő, a Vadgazda és a Nimród szaklapokban jelentek meg. Mindezek mellett sokat olvasott, kedvenc

témája az I. és a II. világháború történelme, illetve a vadászirodalom.

1992-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen műszaki doktorrá avatták. 2009-től igazságügyi szakértőként dolgozott.

Részt vett a helyi közéletben: 25 éven át a sátoraljaújhelyi Spartacus Vadásztársaság elnöke, majd a Somhegyi Erdőbirtokossági Társulat és a Sompléni Kisvasutak Baráti Társaság elnöke.

Pálháza Ipartelepen létrehozta a jelenleg is látogatható Erdészeti és Vadászati Gyűjteményt, az erdész emlékművet és a Páfrány-tanösvényt. Küzdött a Hegyközi kisvasút fennmaradásáért, életre keltéséért. A 2015-ben megjelent „Az eltékozt kisvasút” című könyve két bővített kiadást ért meg. Füzérkomlóstól Királyhelmecig, a kisvasút egykori nyomvonalán elhelyezkedő településeken előadásokat tartott, kiállításokat szervezett, emléktáblákat avatott.

A Sátoraljaújhelyi Diákok Baráti Köre égisze alatt 2007-ben a Kazinczy Ferenc Múzeumban sporttörténeti kiállítást szervezett Sátoraljaújhely sporttörténetéről.

1971-től külföldi vadászokat vadásztatott, megismertette velük nemcsak a zempléni táj szépségét, hanem történelmét, kultúráját és gasztronómiáját is. Kutatta a vadász tradíciókat. Van 42 éve visszatérő vadászcsoportja, akik gyermekekkel együtt már hazajönnek Újhelybe. Nem volt szenvedélyes vadász, puskánélkül is kijárt az erdőbe Széchenyi Zsigmondot követve: „A vadászat vadláz és erdőzűgás, de több erdőzűgás.”

A zempléni táj és azon belül is Sátoraljaújhely és a Hegyköz szerelme, gyermek- és ifjúkorát, tevékeny alkotó éveit hivatásának és szülővárosának szentelve töltötte. Segítette a sífelvonó építését, a Magyar Kálváriához vezető út rendbetételét.

2019-ben Sátoraljaújhely Város Képviselő-testülete Gyuri bácsinak Pro Urbe Díjat adományozott a város érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenysége elismeréséül.

Kitüntetései: Aranyszarvas-díj, Pálháza Nagyközségért Érdemérem, Magyar Vadászatért Érdemérem, A Magyar Közlekedési Közművelődésért Alapítvány díszserlege, a Magyar Nemzeti Vadászbrend kiüntetés, Mikó Imre-emlékplakett, Életfa emléklakett Ezüst fokozat és a legutolsó, a legkedvesebb: a Zempléni Főnix hátsó füves futballmentő túra plakettje...

Körmendi Zoltán

Németh Imre (1935-2024)

Németh Imre 1935. október 3-án született Szeged Királyhalmán. A helyi általános iskolai tanulmányai után Szegeden kezdte meg a középiskolát, majd Debrecenben, az ottani erdészeti technikumban fejezte be. Olyan szaktanárai voltak, mint Kricsfalvi Viktor és Kollwenz Ödön, akik meghatározó példát jelentettek egész szakmai életútján. Még élő régi iskolatársaival egészen napjainkig tartotta a kapcsolatot.

Az erdésztechnikus minősítés megszerzése után a Kiskunhalasi Erdőgazdaság Kelebiai Erdészeténél kezdte meg szakmai pályafutását 1954-ben mint önálló védkerületvezető.

Hét év gyakorlat után átkerült a Kiskunsági Erdőgazdaság Kerekegyházi Erdészetéhez, ahol 32 évig, egészen nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett.

Az átlagosnál jóval nagyobb érzéke volt a gépekhez, ami azidőtájt, az erdészeti munkafolyamatok gépesítésének kezdeti időszakában nagyon fontos, és a munkák irányítása szempontjából lényeges volt.

Egész életében asztmatikus betegségével küzdött, de ez munkájában nemhogy hátráltatta volna, hanem éppen ellenkezőleg, szívós akarattal, legyőzése érdekében, munkáját annak elébe helyezte.

Egy évtized múltával az erdészet feladatai megnégyszereződtek, a gépjárműpark, a motorfűrészpark hasonló arányú növekedésével együtt. Németh Imre a megnövekedett termelési feladatokkal járó elvárásoknak maximálisan eleget tett.

Az erdészetnél dolgozó 8-10 fakitermelő brigád munkájának szervezésén túl helytállt az állandóan változó technikai folyamatok követésében, új eljárások gyakorlati alkalmazásában. Évtizedekig vezette az országos fakitermelő versenyen résztvevő erdőgazdasági csapat felkészítését, és nagyon szép eredményeket értek el. Munkáját többször Kiváló Dolgozó, illetve Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel ismerték el.

1993-ban nyugállományba vonult, de ezzel szakmai pályafutása nem ért véget, sőt mondhatni rendkívüli módon az azt követő három évtized alatt igazi sikertörténetben folytatódott.

Nyugállományba vonulásának időszaka ugyanis egybeesett a kárpótlások időszakával. Ő nem szerzett földterületeket, viszont kiváló szakmai és gyakorlati tapasztalatait szakirányítói szinten hasznosította.

Az erdőhöz jutott új tulajdonosi réteg nem rendelkezett szakmai gyakorlati tapasztalatokkal, ezért a friss nyugdíjas, közismert, erdészeti ismeretekkel rendelkező, agilis szakemberhez egyre többen fordultak, hogy segítsen eligazodni a sokszor nehezen érthető szakmai szabályok és előírások útvesztőiben.

Mintegy 150 erdőgazdálkodó szakirányítást vállalt fel, 1600 ha erdőterületen, Kerekegyháza és a környező községekben. Létrehoztak egy erdőgazdálkodással is foglalkozó szövetkezetet, ahol egy 7 hektáros csemetekertet üzemeltettek. Ezt is komolyan csinálta, belépett az Erdészeti Szaporítóanyag Terméktanácsba, amelynek több cikluson keresztül országos küldötte volt.

Az eddigi megrögzött fahasználóból vérbeli erdőművelő lett. Mintegy 1100 ha erdőtelepítést és erdőfelújítást készített elő és valósított meg a magánszektorban. Mindehhez bámulatosan széleskörű ismeretsége társult, név szerint személyesen ismerte az összes erdőgazdálkodóját, alkalmanként még a családtagokat is.

Aktív tagja volt az OEE Kecskeméti Helyi Csoportjának. A rendezvények állandó és aktív résztvevője volt. A helyi csoport tagjaként számos magán-erdőgazdálkodással foglalkozó klubnapot szervezett, ahol az általa szakirányított erdőgazdálkodók tevékenységével ismerkedett meg a tagság. Az évenként szervezett szakmai kirándulásokon és tapasztalatcseréken mindig részt vett.

Gazdag és hosszú életútjának emlékeit, fotóit nagy szeretettel gyűjtötte és osztotta meg az Erdészklub rendezvényein résztvevőkkel. Rendszeresen részt vett a Vándorgyűléseken, mert idős kora ellenére is fontosnak tartotta, hogy megismerhesse más erdészeti régiók napjainkban alkalmazott szakmai gyakorlatát, aktuális problémáit. Egyesületi munkája elismerésül 2014-ben Elismerő Oklevélben, 2020-ban Decrett József-emlékérem kitüntetésben részesült.

Szinte a végig dolgozott, már csak váratlan halálhírére értesülhettünk. 2024. július 1-én nagy részvét mellett búcsúztunk tőle a kerekegyházi temetőben.

Emlékét őrzi az alföldi erdők, melyek ősszel a lombjukat vesztik, de minden tavasszal zöldbe borulnak. Ha pedig kiöregedtek, újulatukból új erdő fakad. És ebben a végtelen körforgásban élete munkája nyomán az erdész nemcsak ott fenn, de itt a földön is – halhatatlan.

OEE Kecskeméti Helyi Csoport

E havi lapszámunk vezércikkében áttekintő összefoglalást adtunk az október közepén, Egyesületünk kitarító szervezői munkájának és egyre szélesedő, aktivizálódó nemzetközi kapcsolatrendszerének köszönhetően, a Magyarországon megrendezett Európai Erdészeti Hálózat (European Forestry Network) 2024. évi találkozójáról.

Minden reményünk szerint a sokszínű szakmai és kulturális programok, a szívélyes vendéglátás és az óraműpontos, színvonalas lebonyolítás, az egykori múltjához, rangjához, fajsúlyához méltó eseménnyé tették ismét, az utóbbi időszakban kissé visszaesett európai érdeklődés mellett visszafogottabbá vált találkozót, mely az európai erdészek összetartozásának kiemelten fontos rendezvénye.

Ennek köszönhetően bízunk benne, hogy új lendületet kaphat a találkozóra épülő érdekképviselési, szakmai hálózatépítés, az egyes országokban dolgozó erdészeti szakemberek közötti személyes kapcsolatok elmélyülése, az európai erdészeti egyesületek együttműködése. Így jövőre még nagyobb létszámban, még több résztvevő tölthet majd el együtt újra pár napot, a házigazdák szerepét felvállaló svéd kollégák vendégeként.

Úgy érezzük, az Országos Erdészeti Egyesület, lehetőségeihez képest, sőt talán azon túl is, az első legfontosabb lépéssel, az idei találkozó megrendezésével minden tőle telhetőt megtett. Köszönet érte a támogatóknak, a segítőknek és az egyesületi szervezői csapatnak!

A találkozó kiváló hangulatát, sokrétű programjait pedig az alábbi néhány fénykép segítségével szeretnénk, egy folyóirat lehetőségeihez mérten, képriportként visszaadni.

STIHL

KAPCSOLJON ÜNNEPI ÜZEMMÓDRA!

A STIHL GTA 26 akkumulátoros ágvágó tökéletes ajándék Önnek és kertjének. A legjobb választás fák és cserjék visszametszéséhez, a levágott anyag felaprításához vagy otthoni barkácsoláshoz.

GTA 26
AKKUMULÁTOROS
ÁGVÁGÓ

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK
A WWW.STIHL.HU OLDALON.

AS
SYSTEM

AS RENDSZER